

גליז

שיעורי חינוך

אידיש

פונעם ראש ישיבה שליט"א

פראקטישע עצות און הדרכות פאר עלטערן, מלמדים, מחנכים און מחנכות

פרשת וישלח
שנת תשפ"ד

גליז
ליז

שיעורים אין חינוך

מאנטאג פרשת נח, שנת תשפ"ג - קרית ברסלב - ליבערטי יע"א

• דער מלמד זאל נישט זיין א קינד

פריוואט, זאגן פאר יעדן קינד באזונדער: "דו ביסט דער בעסטער קינד, נישט דיך מיין איד, עס זענען דא קינדער וואס זענען נישט דרף ארץ'דיג, אבער דו ביסט יא גוט, ווען איד גיי טרעפן דיין טאטע וועל איד געבן א גוטע גרוס אויף דיר".

שטרענג, אבער ער איז א קינד!

בעיקר בין איד היינט ארויס געקומען צום שטעטל כּדי ארויס צו העלפן א גייער מלמד, איד וויל אז זיין כּתה זאל זיך גוט אויספארעמען אנהייב יאר דורך שטרענגקייט, און אזוי ווי עס איז נאכנישט דא געהעריג א מנהל, בין איד געקומען עס טון. איד בין אריין אין דעם כּתה און איד האב אָנגערופן א טאטע אין פארנט פון די קינדער, איד האב אים געזאגט: "דיין זון איז אזא וואויל קינד, אזא גוט קינד!" און איד האב געזאגט פאר אן אנדערער קינד: "איד מיין אז איד וועל דארפן אַנרופן דיין טאטע זאגן א פארקערטע גרוס", זאגט מיר דער קינד: "גיין, גיין, זאל דער ראש ישיבה ווארטן נאך א וואך!"

פון די אנדערע זייט דארף אבער דער מלמד געדענקען אז ער איז אויך אמאל געווען א קינד, ער זאל געדענקען זיינע קינדער יארן: 'איד האב אויך נישט געלערנט', 'איד האב אויך נישט געדאווענט', 'איד האב אויך גוט אויסגעפרואווט מיין רבי...' 'איד האב אויך געמאכט א פאקס', - 'בין איד דען געווען שלעכט? איד בין געווען א קינד!'

דער מלמד זאל נישט זיין א קינד

אין זאך געב אכטונג, דו זאלסט

איז דער וואס זיצט מיט די קינדער, ער מאכט זיכער צו געבן פאר יעדן קינד באזונדער א שמייכל און א גוט ווארט. היינט פאר איד בין ארויס געפארן פון וויליאמסבורג צום שטעטל, האב איד באמערקט אין חדר אויף איינער פון די עלטערע קינדער אז ער איז נישט פרייליך, האב איד אים צוגערופן, איד פּרעג אים: "וואס גייט פאר?" זאגט ער מיר: "מיין טאטע מאמע זענען נישט צופרידן פון מיר, זיי טראסטן מיה מיט גארנישט", פּרעג איד אים: "ווי אזוי ווייסטו דאס?" ענטפערט ער: "איד ווייס!" - א קינד שפירט אויב מען האט האלט פון אים, א קינד שפירט אויב מען האט אים ליב.

שטרענג און גלעטן פריוואט

אנהייב יאר דארף מען זיין שטרענג, אבער בשעת מען איז שטרענג קען מען שוין אויך גלעטן די קינדער פריוואט.

אין כּתה מוז זיין זייער שטרענג, כּדי די קינדער זאלן כאפן קלאר אז מען קען נישט רעדן ווען א מלמד רעדט! נישטא אזא זאך ווי עפענען דאס מויל ווען א מלמד רעדט! נישטא אזא זאך ווי עפענען דאס מויל ווען א לערערין רעדט! אז דו ווילסט עפעס זאגן קענסטו אויפהייבן די האנט, און מען קען נישט דא מאכן קיין געוואלדעס, אז דער מלמד זאגט 'אראפלייגן די האנט', דארף מען אראפלייגן די האנט.

מיט דעם אלעם קען זיין אז עס ווערט שוין אביסל צו שטרענג, זאל מען אינדרויסן פון כּתה ווען קיינער זעט נישט, געבן א גלעט פאר יעדן קינד

מיט'ן איבערשט'ן הילף זענען מיר ממשיך מיט'ן שיעור וואס דער ראש ישיבה שליט"א האט געגעבן פאר מחנכים, מאנטאג פרשת נח, שנת תשפ"ג - לפרט קטן, אין שטעטל, קרית ברסלב - ליבערטי יע"א.

וואס מיינט א גוטע חדר?

אין געוויסע פלעצער מיינט א חדר - א בנן מיט שיינע לעקטערס, אינדרויסן איז דא שיינע ביימער מיט א פארק און גארנישט מער, אינעווייניג איז דא א דאקטער וואס לייגט ארויף יעדעס קינד אויף פילן; ביי אונז איז נישט אזוי, ביי אונז איז דא א מלמד מיט א הארץ! ער גייט רעדן צו די קינדער, ער גייט מאכן פון יעדעס קינד א 'בעסטע קינד', און ער פילט ווי ער האט די בעסטע כּתה און די בעסטע קינדער, - און די קינדער שפירן דאס!

דער ראש ישיבה שליט"א האט זיך אָנגערופן צום מענעדזשער פון די מוסד: איד בעט דיר, קויף גארנישט פאר די מוסד; נישט דאס מיינט א חדר און א שולע אז דער בנן קלאפט און די שפילצייג קלאפט.

אז דער מלמד און לערערין האט נישט ליב א קינד, קענסטו גיין אין פארק, דו קענסט זיי טראגן אויף ריידס, דו קענסט ברענגען שפילצייג, דאליס און קערידזשעס, אבער די קינדער וועלן ווייטער שפירן אז 'מיין רבי, מיין לערערין, האט מיה נישט ליב!' - נישט דאס מאכט מען זאל ווערן א גוטער מלמד, א גוטע לערערין, א גוטע חדר, א גוטע שולע; א גוטער מלמד און לערערין

• דער מלמד זאל נישט זיין א קינד

העלף מיה אז די היינטיגע טאג זאל זיין א גוטע טאג, איז דער טאג געפארן ווי א באן, עס איז געווען א מחנה, איינמאל איך האב זיך אנגעהויבן איינצורעדן אז איך טויג און אז איך בין שוין א געלונגענער מחנה, האט פלוצלונג געשען נייע זאכן וואס איך האב נישט געוואוסט ווי אזוי דאס צו באהאנדלען, און ווען איך האב נאכאמאל געבעטן דעם אייבערשטן, איך האב נאכאמאל געמאכט א תפלה, איך האב נאכאמאל איבער געגעבן די פתח צום אייבערשטן, האט מיר דער אייבערשטער געהאלפן, איך האב באקומען נייע ערפארונג.

יעדעס קינד דארף באקומען א גוט ווארט
יעדעס קינד דארף באקומען א גוט ווארט, יעדעס קינד דארף באקומען א גרוס.

אין יעדע פתח זענען דא אפאר קינדער וואס זיי דרייען זיך ארום דער מלמד, זיי קלעבן צום מלמד, זיי שטרעקן אויס די קאפ, זיי דארפן א גלעט, זיי פרוברין אלץ צו באקומען א גוט ווארט פונעם מלמד. דאס זענען געזונטע קינדער; עס איז דא מענטשן וואס שטעמפלען אן אזא קינד אלס פראבלעם קינד: 'ער איז אן אטענשן סיקער' (ער זוכט צופיל אויפמערקזאמקייט), אבער דאס איז בכלל נישט קיין פראבלעם, ווער עס דארף אטענשן איז א געזונטער מענטש, אפשיך ווער עס דארף נישט קיין אטענשן האט א פראבלעם... דער אייבערשטער האט באשאפן א מענטש ער זאל וועלן מען זאל קוקן אויף אים, מען זאל טראכטן פון אים, מען זאל אים געבן א גוט ווארט אויף זיין אויסקוק, אויף זיין קלייד. נאכדעם זענען דא קינדער וואס אזוי ווי ער דריידט זיך נישט נעבן דעם מלמד, קען דורך גיין א וואך צוויי און ער האט נאכנישט באקומען קיין גוט ווארט פונעם מלמד.

ווען איך בין געווען א מלמד האב איך געהאט א בוך מיט די נעמען פון אלע קינדער, יעדע נאכט האב איך זיך געמאכט א חשבון הנפש פאר וועלכע קינדער איך האב שוין געגעבן גוטע ווערטער און פאר וועלכע קינדער איך האב נאך גארנישט געזאגט, איך האב געזען מיט דעם קינד

שוואך, מיט וואס ער קען זיך נישט אן עצה געבן, און דער מלמד בלייבט ווייטער שטארק, ער זאגט: "דא אין פתח מוז מען שיין פאלגן!" דער קינד גייט נאכאמאל און נאכאמאל אויספרואוון, ביז ער וועט איינזען אז דער מלמד איז שטארק, דא מוז מען פאלגן.

דא ביי די יונגערע כיתות איז געווען א קינד וואס דער מלמד האט זיך אפגערעדט צו מיר אויף דעם קינד אז ער איז זייער זייער שווער, ממש אזאנס האט ער נאכנישט געהאט, ער דערציילט מיר א ביישפיל, ער האט געוויזן צוויי צעטלעך פאר דעם קינד און פרגעט אים: "וועלכע צעטל ווילסטו קאלערן, די אדער די?" געבט דער קינד א שריי: "גארנישט!" ער נעמט ביידע צעטלעך און צערייסט עס... האב איך אים געזאגט: מען קען מאכן פון דעם א גאנצע מעשה פון חוצפה, ארויס ווארפן דעם קינד פון פתח און צוריק אריין ווארפן... אבער א גוטער מלמד ווערט נישט פארלוירן, ער זאגט פארן קינד זייער שטארק: "גארנישט איז נישט קיין תירוץ! קום אהער, איך געב דיר נאך איין מאל צוויי צעטלעך, וועל אויס וועלכע צעטל דו ווילסט קאלערן", און אז דער קינד זאגט נאכאמאל: "איך קאלער נישט!" זאגט ער אים נאכאמאל: "זעץ זיך שיין אראפ, לאמיר זען ווי שיין דו פאלגסט, לאמיר זען ווי שיין דו קאלערסט", "א מחיה צו זען ווי שיין דו קאלערסט", דער קינד וועט איינזען אז דא מוז מען פאלגן.

אן תפלה גייט עס נישט
אין שטעטל איז דא א מעלה וואס איך ווייס נישט אויב עס איז דא אין שטאט, אין שטעטל פארט מען א צען פופצן מינוט פון די הויז ביז צו די חדר און אין שולע, אויפ'ן וועג קענען זיך די מלמדים און לערערנס מתבודד זיין, בעטן דעם אייבערשטן: "רבוננו של עולם איך פאר יעצט אין חדר, איך פאר יעצט אין שולע, העלף מיה אז די היינטיגע טאג זאל זיין א גוטע טאג."

איך געדענק ווען איך בין געווען מלמד, א טאג וואס איך האב געוואוסט אז איך קען גארנישט און איך טויג גארנישט, איך האב געבעטן דעם אייבערשטן: "רבוננו של עולם איך געב דיר איבער די גאנצע פתח,

נישט זיין א קינד. איך האב געהאט אן אינטערעסאנטע מעשה פאר צוויי יאר צוריק אין בית פיגא וויליאמסבורג, א לערערין פון די עלטערע קינדער שרייבט מיר אין א בריוו: "אלעס איז פיין און וואויל אין שולע, אבער עס איז דא איין קינד אין מיין פתח וואס דארף מיה נישט, אפילו ווען איך פרובריר איר צו מאכן פאר א גבאי, איך זאג איר זי זאל גיין עפעס ברענגען, שטעלט זי זיך אויף אויף אזא וועג פאילו זי איז נישט אינטערעסירט אין דעם". איך הייב צו טראכטן וואס מען קען דא טון צו העלפן דעם קינד, אינמיטן באקום איך א בריוו פון יענע קינד, זי שרייבט מיר: "איך ווייס נישט פארוואס מיין לערערין איז אזוי קאלט צו מיה, איך שפיר ווי מיין לערערין דארף מיה נישט, וויפיל איך פרובריר צו ווייזן אז איך בין גוט, נעמט זי עס נישט אן", - האב איך געזען ווי ביידע האבן קינדערישע קאמפלעקסן.

די קשיא איז, פארוואס טראכטו אזעלכע זאכן? מילא דאס קינד טראכט אזוי, זי איז דאך טאקע א קינד, א קינד איז איין שטיק קאמפלעקס שבקאמפלעקס... אבער אן ערוואקסענע מענטש זאל זיך ארום דרייען מיט קאמפלעקסן? דו ביסט שוין א מלמד, א לערערין, טראכט נישט די אלע מחשבות 'מען דארף מיה יא, 'מען דארף מיה נישט', די אלע זאכן זענען נאריש.

א מלמד און א לערערין דארפן געדענקען, איך בין דא מלמד, איך בין דא לערערין, אלע קינדער דארפן מיה! און אויב א קינד מאכט אן אינטערעסאנטע פאקס מיינט נאכנישט אז ער דארף מיה נישט, און אויב א קינד זאגט: "איך האב נישט ליב מיין רבי", מיינט דאס גארנישט, זאג אים: "איך האב דיך 'א' זייער ליב, דו ביסט זייער א גוט קינד, יעצט לייג שיין אראפ דייע פיס, יעצט לייג שיין אראפ דיין האנט, יעצט דארף מען שרייבן".

קינדער פרוברין אויס דעם מלמד
נישט יעדעס קינד קומט פון א שטוב וואס מען איז מחנה, אסאך מאל געשעט אנהייב יאר אז קינדער פאלגן נישט, א גוטער מלמד ווייסט שוין אז די קינדער ווילן אים אויספרואוון, 'לאמיר זען מיין רבי'ס שטארקייט און מיט וואס ער איז

• דער מלמד זאל נישט זיין א קינד

טאטעס, ווען איך האב שוין געוואלט ארויף קומען ענק געבן א שיעור, רופט זיך אן איין אינגל וואס זיצט אין די זייט: "האסט נאכנישט גערופן מיין טאטע", איך האב נישט געקענט זיך נישט וואוסענדיג מאכן פון דעם קינד, ביי מיר מיינט עס גארנישט, וואס האב איך שוין געטון? איך האב גערופן זיין טאטע יא און זיין טאטע נישט?! אבער ביי אים מיינט עס א וועלט!

המשה מיט'ן אייבערשטנס הילף
קומענדיגע וואך

ביי אים מיינט עס א וועלט!

אויך דארף מען וויסן אז א זאך וואס קען אויסקוקן אין דעם מלמד'ס אויגן ווי א קלייניקייט, ווי א גארנישט, קען זיין ביי די קינדער א גאנצע וועלט, אים וועט עס זייער שטארק באדערן. צום ביישפיל, היינט ווען איך בין געווען אין א פתה, איך און גערופן עלטערן, האב איך געוואלט רופן נאר עלטערן פון צוויי קינדער, אבער אלע קינדער האבן זיך אנגעהויבן צו בעטן: "רוח אויך מיין טאטע", "רוח אויך מיין טאטע", האב איך געדארפט רופן אלע

רעד איך שוין נישט א גאנצע וואך, איך האב זיך פארצייכנט אז מארגן זאל איך רופן דעם קינד און געבן א גוט ווארט.

מען קען נישט מאכן קיין חילוקים אין פתה, אז צוויי קינדער האבן עפעס פארגעסן צו ברענגען, קען מען נישט זאגן פאר איין קינד: "דו פארג פון יענעם", און פאר'ן אנדערן קינד: "דו מוזט גיין צו די אפיס", פארוואס דארף איך גיין צו די אפיס? דער קינד פארשטייט גלייך אז 'מיין רבי האט מיך נישט ליב', מען מוז אכטונג געבן אויף דעם.

פונעם ראש ישיבה שליט"א

ווי אזוי שטעלט מען איין דרך ארץ אין קלאס, אן שלאגן?

שאלה:

לכבוד דער ראש ישיבה שליט"א,

איך בין א מלמד שוין זיבן יאר צום גוטן, איך לערן מיט די קינדער און איך בין ברוך השם זייער מצליח. איך וויל נישט שטערן און אוועקנעמען די טייערע צייט פונעם ראש ישיבה שליט"א. אבער איך שפיר אז איך בין א שליח ציבור פון די 24 קינדער וואס לערנען ביי מיר, און איך טאר זיך נישט צוריק האלטן פון פרעגן.

דאס איז איבער דעם ענין פון שלאגן קינדער, איך פארשטיי אז דער ענין איז זייער פארדרייט געווארן ביי מלמדים, סיי אז מען האט געשלאגן פון בעס אן דעם וואס דאס קינד זאל אפילו וויסן פארוואס ער כאפט, און סיי אז מען האט געשלאגן קינדער ווייל זיי האבן נישט געקענט דאס לערנען אדער פאר'ן זיך פאר'חלומ'ן, און אזוי ווייטער.

איך אלס מלמד האב אויך געגעבן פעטש פאר קינדער, אבער נאר פאר חוצפה, און אויך נאר ווען איך בין נישט אין בעס, און אויך ווען דאס קינד ווייסט פארוואס ער באקומט עס. געווענליך פלעג איך עס טון נאר אנהויב יאר, ווען עס מאכט זיך אלץ דער ערשטער מחוצף וואס וויל אויספרובירן דעם מלמד, אדער צומאל עטליכע, און זיי האבן געכאפט און נאכדעם האבן שוין אלע קינדער געוואוסט אז חוצפה איז נישט אקצעפטירט אין דעם קלאס.

דאס יאר האב איך מאיזה סיבה שיהיה פארקוקט אנהויב יאר, און איך האב נאר גערעדט, "הער אויף", "רעד נישט ווען א רבי רעדט", "מען קען נישט זיצן אויפן רבינס פלאץ", אבער למעשה האב איך פארשפילט דאס

(יורה דעה סימן רמה, סעיף יח) אז א מלמד טאר זיך נישט מסגף זיין; מען דארף גוט עסן און גוט שלאפן, זיין זאט און אויסגערוט, כדי צו האבן אייזערנע נערוען פאר די קינדער. א מלמד וואס איז גוט אויסגערוט און גוט זאט, ווען א קינד וויל אים אויפגעגן - פארלייט ער זיך נישט, ער ווערט נישט נערועז, ער שלאגט נישט, אדער מאכט ער זיך ווי ער זעט נישט. רוב מאל איז דאס די וועג מיט די קינדער וואס זוכן צו אויספרובירן דעם מלמד, מען זאל זיך מאכן ווי מען זעט נישט, מען זאל ווייטער אנגיין מיט די סדר היום, און ווען דער קינד זעט אז ער האט נישט מצליח געווען - הערט ער אויף צו שטערן, און ווען מען דארף יא זאגן, מען קען נישט פארנען - דעמאלט געבט מען א קנס אדער באקומט נישט דער קינד א גוטע זאך וכו'; אבער ער שלאגט נישט, ער האלט זיך רואיג.

די שטערקסטע זאך וואס א מלמד קען טון מיט קינדער וואס מען דארף זיי לערנען דרך ארץ וכדומה - איז נישט ארויסלאזן ביי הפסקה; מען הייסט זיי בלייבן זיצן אין פתה דורכאויס די צייט וואס די קינדער גייען זיך שפילן, דאס שטעלט א קינד אין פלאץ. פארשטייט זיך דער קינד וועט פרוברירן אלע מיטלען צו קענען גיין שפילן, ער וועט שרייען, ער וועט וויינען און פארפירן, אבער אז דער מלמד בלייבט שטארק, ער ווערט נישט פארלוירן, ער זאגט דעם קינד: "היינט האסטו געשטערט די פתה, קענסטו נישט ארויסגיין שפילן", "היינט ביסטו געווען נישט דרך ארץ דיג - וועסטו בלייבן דא"; דער קינד וועט וויינען, ער וועט ווילדעווען

יאר, עס איז געווען א יאר פון חוצפה, איך האב שטארק הרטה געהאט פארוואס איך האב נישט איינגעשטעלט סדר אין פתה אנהויב יאר, אבער עס איז צו שפעט יעצט, די פתה פארט שוין אויף רעדער.

איך וויל הערן פונעם ראש ישיבה שליט"א וואס צו טון די קומענדיגע יאר הבעלט, וואס איז די ריכטיגע וועג זיך צו פירן מיט דעם, איך הער אז דער רבי האט נישט געלאזט שלאגן.

יישר כח פאר אלע שיעורים, בריוון, און אלעס.

תשובה:

בעזרת ה' יתברך - יום ה' פרשת חקת, ז' תמוז, שנת תשפ"א לפרט קטן
לכבוד ... גרו יאיר
איך האב ערהאלטן זיין בריוו.

געב אכטונג נישט צו שלאגן קיין קינדער, ווייל דער הייליגער רבי האט זייער מקפיד געווען מען זאל נישט שלאגן קינדער. בדרך כלל, ווען קומט אויס א מלמד זאל שלאגן קינדער? ווען דער מלמד איז נערועז און אנגעצויגן, ער איז נישט געשלאפן געהעריג ביינאכט, ער איז הונגעריג וכדומה, דעמאלט פאסירן די אלע מעשיות פון שלאגן קינדער השם ישמרינו; קינדער פרוברירן אויפצורעגן דעם מלמד, זיי טוען ווילדע זאכן, זיי ווילן זען אויב עס גייט זיי געלונגען אויפצורעגן דעם מלמד; אויב דער מלמד פארלייט זיך און שלאגט די קינדער - דאן האט ער אלעס פארלוירן, ווייל די קינדער זעען אז מען קען אים אויפגעגן און אים ארויסנעמען פון די גלידער, גייען זיי ווייטער אויף דעם וועג, די פעטש שטעלט זיי נישט אפ.

דעריבער ווערט געפסקנט אין שלחן ערוך

יִשְׂרָאֵל

תשובה :

בעזרת ה' יתברך - יום ב' פרשת צו, ט' ניסן, שנת תשפ"א לפרט קטן לכבוד ... גרו יאיר

איך האב ערהאלטן דיין בריוו.

אז דיין קינד וועקט זיך אויף ביינאכט און וויינט - זאלסטו מיט וויינען מיט'ן קינד צום אייבערשטן. ברסלבע חסידים ווילן דאך מקיים זיין וואס דער רבי זאגט, מען זאל זאגן ביינאכט תיקון חצות; ווען די קינדער וועקן זיך אויף אינמיטן די נאכט, קען מען דעמאלט מתפלל זיין פאר זיך און פאר די קינדער.

מזהרא"ש פלעגט זאגן א סגולה פאר בעלי בתים ווען זיי שטייען אין געשעפט און קיינער קומט נישט אריין איינקויפן, אז מען זאל נעמען א ספר, א משניות וכדומה אין אנהייבן לערנען - וועט דער סמ"ך מ"ם זיכער מאכן עס זאלן קומען מענטשן איינקויפן, אבי מען זאל נישט לערנען. דאס זעלבע זאג איך דיר, אז דיין קינד וועקט זיך אויף ביינאכט, עס וויינט און וויל נישט צוריקגיין שלאפן - זאלסטו אנהייבן מיט צו וויינען צום אייבערשטן, בעטן פאר אידישע קינדער זאלן נישט האבן קיין צרות; בעט משיח זאל שוין קומען און אונז צוריק ברענגען צום אייבערשטן - וועט דיין קינד שפעל איינשלאפן, אבי דו זאלסט שוין אויך צוריק גיין שלאפן.

בנוגע קישן קינדער; דער רבי האט טאקע געזאגט: "א קינד קישט מען נישט, און א קינד שלאגט מען נישט"; אבער דאס מיינט מען נישט קליינע קינדער, דאס מיינט מען ווען די קינדער וואקסן אונטער, דעמאלט איז נישט פדאי מען זאל צערטלן די קינדער; ווייל ווי מער מען איז צוגעקלעבט צום קינד און מען צערטלט אים, שלאגט מען דאס קינד ווען עס איז לעבעדיג און שפרינגעדיג. דער אייבערשטער זאל העלפן זאלסט האבן העלחה אין אלע ענינים.

...

(קונטרס עצתו אמונה פרשת שמני תשפ"א)

נאר ערגער, שלאגן ווייזט אז דער מלמד איז שוואך און ער קען זיך נישט קיין צעה געבן אין כחה.

א מלמד דארף זיין זייער שטארק שטענדיג געדענקען דעם כלל וואס די הייליגע חכמים זאגן (סוטה מא.): "שמאל דוחה וימין מקרבת", פון איין זייט זיין שטארק, אבער אין די זעלבע זייט - זיין ווייף, ווייזן א שטארקע ליבשאפט פאר די קינדער. דער מלמד דארף געדענקען אז די כחה איז נישט קיין תפיסה, די תכלית איז נישט איינצושפארן די קינדער, בינדן די קינדער מיט קייטן, זיי זאלן שפירן ווי זיי זיצן אין תפיסה, די כחה דארף זיין אין די אויגן פונעם מלמד און ביי די קינדער - ווי א פאלאך, די חדר איז די פאלאך פונעם אייבערשטן; אין כחה לערנט מען פונעם אייבערשטן, דער מלמד דארף שטענדיג רעדן צו די קינדער אז דער אייבערשטער איז דא, אלעס איז ער, און ער איז אלעס.

אז מען שטעלט אנוועק די כחה אויף דעם אופן דארף מען בכלל נישט שלאגן. דער אייבערשטער זאל העלפן זאלסט מצליח זיין מיט די תלמידים.

...

(קונטרס עצתו אמונה פרשת בלק תשפ"א)

וואס טוט מען ווען דאס קינד וויינט אסאך ביינאכט?

שאלה :

לכבוד דער ראש ישיבה שליט"א,

מיין טאכטער, דריי יאר אלט, וועקט זיך אויף כמעט יעדע נאכט און וויינט גאר אסאך. ביז מען קען איר ענדליך בארואיגן זי זאל צוריק איינשלאפן ביז אינדערפרי, און דאס איז זייער שווער אויפצושטיין יעדע נאכט נאכאמאל. ווי אזוי קען איך איר העלפן שלאפן געהעריג די גאנצע נאכט?

אויך האב איך ברוך השם א קינד פון א האלב יאר אלט, איך האב אים זייער ליב, די שאלה איז אויב לויטן רבין טאר איך אים נישט קושן, נאר זיך מער דערווייטערן פון אים?

אבער ער וועט זיך בארואיגן און ביז אפאר מאל וועט ער פארשטיין אז ער דארף זיך פירן מיט דרך ארץ.

נאך א וויכטיגע זאך צו וויסן, מען טאר נישט ווייזן פארלוירנקייט פאר די קינדער. אז דער קינד הייבט אן פארפירן, ער קען נישט נעמען די עונש, די קנס וכו'; אז דער מלמד ווערט שוואך און ער זאגט פארן קינד: "אוקעי, יעצט קענסטו גיין, איך בין דיר מוחל", האט דער מלמד פארלוירן אלעס, ער האט גארנישט אויפגעטון; די קינדער דארפן וויסן אז א ווארט פונעם מלמד איז א ווארט, אז מען האט אים געזאגט בלייבן אין כחה בלייבט עס אזוי, מען זאגט רואיגעהייט פארן קינד: "מארגן וועסטו קענען גיין שפילן".

פארשטייט זיך מען דארף האבן שכל, מען דארף וויסן ווי איין און ווי אויס; ווען זא צו געבן אן עונש און ווען נישט; נישט אויף יעדע זאך געבט מען אן עונש, אבער ווען מען געבט שוין זא, דארף מען זיין זייער שטארק מיט דעם.

עס איז זייער א גוטע זאך אז מלמדים און מחנכים זאלן געבן פרסים, און מיט דעם קען מען אויך אויפטון זיי מחנה זיין אויף דרך ארץ. די קינדער וואס זענען דרך ארץ דיג, זיי באקומען, און א קינד וואס פארפירט און פירט זיך נישט אויף אזוי ווי מען דארף - ער באקומט נישט די פרס, פרסים איז א שטארקע מיטל פארן מלמד.

אויב א קינד שטערט די לימודים מיט א זאך וואס ער האט געברענגט פון שטוב - נעמט מען אנוועק די זאך און מען געבט דאס נישט צוריק פאר אפאר טעג, אזוי לערנט ער זיך אויס נישט צו שטערן מער, אפילו דער קינד קומט וויינען און שרייען אז ער דארף צוריק די שפיל, לערנט מען אים אויס, מען זאגט אים: "גיין, דו באקומסט נישט צוריק די שפיל; האסט געשטערט דאס לערנען וועסטו דאס נישט קענען האבן פאר א וואך". אזוי און דאס גלייכן קען מען מחנה זיין די קינדער, אבער נישט שלאגן; שלאגן איז בכלל נישט קיין חינוך, שלאגן מאכט

צו באקומען וועכנטליך דעם גליון, ביטע שרייבט צו: jhbul1234@gmail.com

קול ברסלב

קוואל פון חיזוק (פרויקט) - שיעורים; מעשיות פון תפלה; רעסעפיס; און נאך
845-351-9060 / 212-444-9169
ארץ ישראל 0797040069 / ענגלאנד 03303502361 / קאנאדא 438-320-9090
חיזוק יומי אימעיל / chizikyomi@gmail.com / טעלעפאן מעסידיזשינג 347-630-2876

קול ברסלב - שיעורים; חיזוק יומי; ניגונים; מעשיות פון תפלה און נאך
212-444-9191 / 845-351-0910
ארץ ישראל 0797040066 / ענגלאנד 03303502361 / קאנאדא 4383008080
בעלגיע 3235003461 / ארגענטינע 11552354370